

9 mellem Sulsted og Brønderslev Stationer, have ikke ført til noget Resultat, idet Ministeren ikke har troet at kunne gaa ind derpaa. Udvalget har beklaget dette, idet man tror, at Forholdene ere saaledes oplyste, at der er al mulig Grund til at mødekomme Befolkningens Ønsker med Hensyn til Stationer paa disse Steder, og man kan saa meget mindre forstaa Betænkkelighederne fra Administrationens Side ved at gaa ind paa disse foreslaaede Udvidelser og særlig paa Udvidelsen af Tvingstrup Holdeplads, som de Oplysninger, der ere modtagne angaaende en anden Station, som fra Regeringens Side var paatænkt ubvidet — jeg skal ikke komme nærmere ind derpaa, da Forslaget er taget tilbage — vare saaledes beskafne, at man maa sige, at var der Grund der, saa er der meget mere Grund her for disse Stationers Udvidelse. Ikke destomindre er det ikke Udvalgets Mening at ville tvinge denne Sag igjennem iaar, og det har ikke opstillet noget Vædringsforslag, men opfordrer Ministeren til ligeledes med Hensyn til disse Spørgsmaal at mødekomme Befolkningens Ønsker næste Aar. En lignende Opfordring stilles, jeg skal i hvert Fald tillade mig at henlede Ministerens Opmærksomhed paa det Andragende, der er indkommet angaaende Oprettelsen af en Telegraf-Station paa Mors. Dette Andragende er henvist til Ministeren. Man har ikke troet iaar at burde stille positive Forslag derom, men jeg skal ligeledes anmode den høitærede Minister om næste Aar at tage denne Sag under nærmere Overveielse og mødekomme Andragernes Ønske paa dette Omraade ved Oprettelse af en Telegrafstation. — Jeg skal endelig gjøre opmærksom paa en Skrivelse fra den høitærede Minister, der findes som Bilag 5, og som vedrører Postforbindelsen mellem Danmark og Tyskland. De ærede Herrer ere vist alle bekendt med, at der er afsluttet en Overenskomst mellem Sverig og Tyskland om at føre Posten direkte fra Sverig over Malmø til Stralsund, hvorved altsaa Danmark, særlig Kjøbenhavn, miste den Trafik, den tidligere har haft derigjennem, at den svenske Post førtes derover. Denne Begivenhed har frembragt endel Uro og endel Betænkkelighed herhjemme, og Udvalget har derfor henvendt sig til Ministeren for at faae at vide, hvilke Forhandlinger der ere blevne førte med Tyskland siden 1879 vedrørende denne Route og vedrørende Postbetsørgelsen gennem Danmark i det Hele taget. Den Skrivelse, som Udvalget i saa Henseende har modtaget, er imidlertid ikke synderlig oplysende. Ærede Medlemmer ville se, at denne Skrivelse gaar ud paa at meddele, at

der siden Skrivelsen fra Indenrigsministeriet af 2den December ikke har været ført nogen ny Forhandling med Tyskland angaaende Postbefordringen. Skrivelsen af 2den December omtaler ganske vist kun de Forhandlinger, som ere førte angaaende Gjedserbanen, og ikke de Forhandlinger, som muligens ellers kunne have været førte vedrørende Postbetsørgelsen iøvrigt, men efter den Samtale, som Udvalget har havt med Ministeren, tror jeg at kunne udtale, at Meningen er den at sige, at der overhovedet ikke har været ført Forhandling vedrørende Postens Besørgelse, altsaa ikke alene ad Gjedserbanen, men overhovedet gennem Danmark. Smidertid har Ministeriet, som ærede Medlemmer ville se, intet Kjendskab havt om Sagen, og vi have ikke havt Tid at overveie, hvilken Betydning en saadan forandret Trafik vilde faae for Landet, ligesom heller ikke, hvilke Midler der burde anvendes derimod. Dette er jo meget lidet trøstende. Jeg skal indskrænke mig til nu at henlede Opmærksomheden derpaa. Jeg tror, at man tager feil, naar man vil gjøre sig nogen Illusion i saa Henseende og tro, at en saadan Forandring i Trafikken ikke vil faae nogen Betydning for Danmark, thi det vil ikke blot blive en Konkurrence for os med Hensyn til Trafikken paa Berlin, Ost- og Mellemthyskland, men det vil faktisk ogsaa vise sig at blive en Konkurrence med Hensyn til Trafikken paa Vestthyskland, idet den Hurtighed, hvormed Posten befordres, vil blive saa stor, at den ogsaa vil udøve en Konkurrence i den Retning. At Konkurrencen skulde indskrænke sig alene til Postbetsørgelsen, tror jeg er en meget sangvinisk Tanke, og at man her er kommet et Skridt videre i Retning af, hvad jeg allerede tidligere har tilladt mig at betegne som Danmarks Isolation, tror jeg er en Ting, som ikke ret vel kan bestrides. Hvorvidt Regeringen har Skyld deri eller ikke, skal jeg ikke komme videre ind paa, thi der maatte da tilveiebringes nærmere Oplysninger, og disse foreligge ikke. Det er tvivlsomt, om den Maade, hvorpaa den svenske Post er bleven ført igjennem, har været saa hurtigt og tilfredsstillende som ønskeligt, og om ikke dette ogsaa kan have spillet en Rolle, men det skal jeg ikke komme nærmere ind paa nu. Ligeledes skal jeg heller ikke komme ind paa at omtale, paa hvilken Maade der skulde bødes paa det Uheld, som her er hændet vor Administration, og navnlig ønsker jeg ikke, at mine Udtalelser her skulle opfattes som et Pres paa Regeringen til at gaa ind paa Anlægget af en Gjedserbane, thi i den Henseende er det jo meget muligt,